Prețul unui exemplar 5 Lei.

Serviciul-Mondial

Corespondență internațională pentru studiul problemei jidovești.

K/0075

Nr. II./4.

15. Februarie 1941

Cuprinsul:

Director: Dipl. Ing. A. Schirmer.
Redactor şef: Erich Schwarzburg.
Adresa: "Welt-Dienst" Frankfurt am Main, Postschliessfach 600.

Reproducerea permisă şi chiar dorită, dar numai cu menţionarea sursei. ("Welt-Dienst" Frankfurt am Main) şi trimiterea a 3 exemplare justificative.

Abonamentu
Pe jumătate
Pe un an
(sau contravalc
A se menţiona ediţia dorită.

Apare la Frankfurt a. Main

Plăţi în Germania la:
Dresdner Bank, Depositenkasse H, Frankfurt am Main
sau Postscheck-Konto: Frankfurt am Main Nr. 6201

Apare de două ori pe lună în 11 limbi.

Ediţia germană:
Welt-Dienst

Ediţia engleză:
World-Service

Ediţia franceză:
Service Mondial

Ediţia rusească:
Міровая Служба

Ediţia ungurească:
Világ-Szolgálat

Ediţia spaniolă:
Servicio Mundial

Ediţia olandeză:
Wereld-Dienst

Ediţia românească:
Serviciul Mondial

Ediţia daneză:
Verdens-Service

Ediţia norvegiană:
Verdens-Tjenesten

Ediţia suedeză:
Världs-Service

Agitaţia provocată înainte de războiul mondial în Statele Unite şi Anglia împotriva Rusiei antisemite.

Dacă jidanii n'ar fi reuşit întotdeauna să asmuţe popoarele unul împotriva celuilalt, aruncându-le în războaie, popoarele ar fi fost scutite de uriaşe sacrificii de sânge şi bani, iar prosperitatea diferitelor ţări ar fi astăzi cu mult mai mare decât este de fapt.

Cele mai multe războaie din era modernă nu ar fi avut loc, dacă presa mondială din mâinile jidoveşti, n'ar fi otrăvit atmosfera politică, aţâţând opinia publică a unei ţări împotriva celeilalte, minţind un popor, că celălalt ar vrea să-l atace şi alte insinuări asemănătoare. Astfel au avut loc o serie întreagă de războaie, cari erau departe de a fi ciocniri pentru interesele vitale ale popoarelor.

Să privim izbucnirea războiului mondial sau a actualului război. Ce motive serioase avea d. ex. Franţa pentru a declara în 1939 Germaniei războiul? Nu vedem nici interese politice, şi nici altele de natură economică, şi totuşi Franţa s'a angajat în război împotriva Germaniei, unde la acest război era interesat în primul rând iudaismul mondial.

Cu cât mai mare este puterea, pe care jidanii o deţin într'o ţară, cu atât mai mari sunt şi pericolele, ca această ţară să fie folosită pentru interesele jidanilor, iar atunci când este cazul, implicată într'un război cu o altă ţară, care nu le este jidanilor atât de favorabilă.

In Protocolul 7, pasajul 3 al "Protocoalelor Inţelepţilor Sionului"[1]) se declară următoarele:

"La orice împotrivire va trebui să fim în stare să facem pe vecini să declare război ţării, care ar îndrăzni să ne stea în cale; iar dacă şi aceşti vecini s'ar gândi să se întovorăşească împotriva noastră, va trebui să-i înfrângem pe toţi printr'un război universal, al lumii întregi."

Este clar că iudaismul a urmat întotdeauna reţeta aceasta. In zilele noastre Germania naţional-socialistă a fost aceia, care s'a împotrivit jidanilor şi drept răspuns jidanii au provocat că ţările vecine, stăpânite de ei, să declare celui de al III-lea Reich războiul.

Inainte de războiul mondial, Rusia era statul cel mai urât de jidani, deoarece era antisemit. Ziarul jidanilor din Anglia "The Jewish Chronicle" a publicat sub data de 19. Ianuarie 1912 un interesant articol despre felul, în care iudaismul a ştiut să agite Statele Unite şi Anglia împotriva Rusiei.

Sub titlul "Jidanul ca duşman al păcii" ("The Jew as the Enemy of Peace") englezul Mr. W. T. Stead a publicat în revista "Review of Reviews" un articol, care a produs mare iritare în rândurile jidanilor. Articolul acesta a fost reprodus de ziarul jidovesc de mai sus, având următorul conţinut:

"Nimeni nu m'a atacat cândva că aş fi antisemit .... Ţin prin urmare de datoria mea să atrag atenţia prietenilor mei jidani, că a nutri gânduri de răzbunare împotriva Rusiei ar fi o primejdioasă încurajare a antisemitismului şi un fapt îndreptat împotriva intereselor păcii generale. Natural se poate înţelege, ba se poate chiar simpatiza cu hotărârea îndărătnică a jidanilor, de a se răzbuna asupra Rusiei prin aţâţarea unor naţiuni, cu care aceasta se află în conflict. Jocul însă este primejdios, căci arată că şi atunci, când jidanului i se acordă toate drepturile, el devenind cetăţean cu toate drepturi depline, el este şi rămâne un jidan, care oricând i se oferă vre-o ocazie, sacrifică cu siguranţă ţara care l-a găzduit, pentru răzbunarea şi nedreptăţile cari au fost comise faţă de Israel.

[1]) Traducere de Ion I. Moţa.

Pacea în Asia depinde de faptul, dacă bunele relațiuni dintre Rusia și cele două țări cu limbă engleză se mențin, sau nu. Dar atât în Anglia, cât și în Statele Unite, elementul jidovesc sădește discordie. In Anglia servește drept pretext Persia, în timp ce în Statele Unite motivele jidovești sunt evidente. In ambele țări, jidanul este cel mai activ și pericolos aliat al tuturor acelora, cari încearcă să provoace un război între Rusia și lumea engleză. Fără îndoială ei "își prăjesc peștii lor propri". Dar ei ar face bine să nu aștepte din partea noastră, să ne învoim să ni se aprindă casele, pentru a încinge focul necesar peștilor lor."

"Dintre toate statele din lume, Statele Unite și Rusia au fost cele mai prietene... Acum, după intervenția jidanilor, toate se pare că s'au schimbat. In locul păcii, a bunelor relații și a prieteniei întreolaltă se uneltește, pentru că Statele Unite să înceapă împotriva guvernului rusesc un război economic. Ambele case ligiuitoare și-au dat aprobarea pentru anularea convenției comerciale dintre America șu Rusia, care dela 1832 a fost baza relațiunilor comerciale dintre cele două țări. Deasemenea cum au interzis americanii imigrarea liberă în Statele Unite a chinezilor, au interzis și rușii intrarea jidanilor în Imperiul Rusesc. Mulți jidani au cetățenia americană și mulți chinezi au cetățenia rusească. In timp însă ce Rusia nu a avut nimic în contra interdicției imigrării chinezilor în Statele Unite, Americanii se opun eliminării jidanilor din Rusia."

"Deoarece Rusia a refuzat să deschidă porțile imigranților nedoriți" — încheie Mr. Stead — "americanii au anulat tratatul comercial cu Rusia, iar Duma a primit provocarea și a răspuns cu hotărâri, cari amenință cu un război de tarife, impunând pe mărfurile americane importate un impozit provizoriu de 100%."

Atât declarațiile englezului W. T. Stead. Dela declararea unui război comercial, până la izbucnirea unui conflict armat însă nu este decât un pas. Jidanii au renunțat la planul lor de atunci, de a angaja Statele Unite și Anglia într'un război împotriva Rusiei, deoarece prin reușita încercuirii Germaniei, Rusia țaristă a fost implicată doi ani mai târziu în război cu Germania, cu toate că între aceste două țări au domnit întotdeauna raporturi de prietenie.

Astăzi și aci lucrurile sunt asemănătoare. Se știe că în momentul de față iudaismul încearcă orice, pentru a târî Statele Unite în război. La fel ca atunci, împotriva Rusiei antisemite, Statele Unite ar trebui să lupte împotriva Germaniei antisemite, împotriva Italiei și a Japoniei aliate cu ea. Fără să aibă deci nici cel mai mic motiv politic, Statele Unite ar urma să fie târâte în război.

(Serviciul-Mondial)

— 2 —

Ambasadori jidani în toate timpurile și țările.

Intotdeauna una din țintele principale ale iudaismului a fost dabândirea de poziții hotorâtoare în stat. Numai cu ajutorul acestor poziții, iudaismul a reușit cu timpul să cucerească statele, să subjuge popoarele și să le silească să urmeze o politică externă agreată de jidani. Una dintre cele mai importante poziții, pe cari tindea să le acapareze iudaismul, era diplomația, unde se întrunesc cele mai delicate fire ale politicii statului.

Cunoscutul ziar jidovesc din Londra "The Jewish Chronicle" a publicat în numărul său din 29. Noemvrie 1901 un articol intitulat "Câțiva ambasadori", din care rezultă că în diplomație jidanii au jucat întotdeauna un rol conducător.

Dupăcum declară "The Jewish Chronicle", statele peninsulei iberice s'au folosit chiar din primele decenii ale evului mediu de ambasadori jidani.

In sec. XI-lea Alfonso VI de Leon și Kastilia l-a numit pe jidanul Amram ben Isaac ibn Shalbib ambasador al său. In 1005 jidanul acesta a fost trimis ambasador la Almu'Tamid, califul Seviliei.

Câteva secole mai târziu, Alfonso V al Portugaliei a trimis o delegație la Papa Sixtus IV, pentru a-i transmite felicitările cu ocazie alegerii sale și a-i comunica victoria lui Alfons asupra maurilor, la Arzille în Africa. In fruntea acestei misiuni se afla jidanul Lopez D'Almeida. Jidanul Isaac Abravanel încercă să dobândească dela Papa o ameliorare a situației jidanilor pe domeniile papale.

Intr'a doua jumătate a secolului XVI-lea, la 6 Iulie 1574, Sultanul Selim II îl trimise pe jidanul Salomo Nathan Aschkenasi ca delegat la tratativele de pace.

La mijlocul secolului al XVII-lea, guvernul portughez hotărî să trimită ca ambasador pe lângă orașul Hamburg pe jidanul Duarte Nunel d'Acosta, care fusese înzestrat cu un titlu de noblețe (Noble of the House): până la desființarea ambasadei, în 1795, funcțiunea aceasta a rămas în familia acestui jidan.

In acelaș timp Polonia era reprezentată la Hamburg de doi jidani Daniel Abensur și Jacob Abensur, probabil tatăl și fiul. Jacob Abensur care a murit în 1711 era deasemenea jidan din Portugalia, iar numirea lui s'a făcut fiindcă Regele Poloniei îi era dator bani.

In 1780 Împăratul Marocului trimise ambasador la Londra pe jidanul Jacob ibn Abraham Berider. In 1794 guvernul marocan l-a trimis ambasador la Londra pe jidanul J. H. Sumbal, care a fost urmat în funcție de jidanul Masshod Cohen Macnin, cu mare influență la curtea Regelui George III.

Primul ambasador jidan al curții sfântului James a fost jidanul Sir Henry Drummond Wolff, Ambasadorul Majestății Sale Britanice la Madrid.

La sfârșitul secolului trecut, Italia l-a trimis pe jidanul Cavaliere de Polacco ca însărcinat diplomatic în Bulgaria. Alți miniștri plenipotențiari jidani i-a avut Italia în Signor Isacco Artom și Signor Segre, primul în Danemarca, al doilea la Lima (Peru).

Pe la mijlocul secolului XIX-lea guvernul din Piemont l-a trimis pe jidanul Count Henry d'Avigdor, care era însurat cu fiica unui conducător al mișcării pentru emanciparea jidanilor, anume a lui Sir Isaac Lyon Goldschmid, delegat pentru tratativele economice cu Franța.

Dupăcum observă în legătură cu aceasta "The Jewish Chronicle", au fost citați prin aceasta numai câțiva dintre ambasadorii jidani. De sigur ar fi interesantă și lista complectă a ambasadorilor jidani din lumea întreagă ai tuturor timpurilor. Multe intrigi diplomatice și multe războaie ar fi astăzi lămurite.

(Serviciul-Mondial)

— 3 —

Francmasoneria elvețiană se simte tare pe poziție.

In numărul 1. din Ianuarie 1941 al revistei francmasone "Alpina" din Elveția, un frate mason cu numele de F. Spielmann publică un articol lung despre subiectul "Care este viitorul — încotro mergem?". Din acest articol spicuim următoarele citate:

"In Europa, lumina masonă strălucește încă în Anglia, Finlanda, Suedia și Danemarca, cu toate că aceasta din urmă se află sub jugul german."

"Pentru Elvetia nu s'a schimbat nimic. Aceasta este tot atât de adevărat, cum este și răspunsul pe care l-am primit la 28. Septemvrie 1940 în urma unei întrebări dela Departamentul Justiției și al Poliției al Confederației Elvețiene.

. . . "Ne permitem să Vă aducem la cunoștință, că departamentul nostru nu a emis vre-o dispozitie referitoare la francmasonerie, și nici nu intenționează să emită vre-una."

Bucurându-se de protecţia autorităţilor, francmasoneria elveţiană se simte tare pe poziţie şi gata de noui fapte.

Fratele Spielmann emite parola, ce să se facă:

"Deoarece ştim care este situaţia."

"Dece se mai îndoiesc sufletele?"

"Toţi stăpânitorii masoni trebue să lucreze împreună la redresarea spiritelor" ....

"Trebue să punem în joc rezervele noastre."

"Trebue să răspundem acum calomniatorilor noştri!"

"Există un timp când trebue să taci!"

"Există un timp când trebue să vorbeşti!"

"Timpul acesta a sosit!" ...

Francmasoneria elveţiană se simte puternică. Ea se simte atât de puternică încât vrea să vorbească. Ce are de vorbit, se ştie. Ea va declanşa o vastă campanie de calomnie împotriva puterilor Axei, împotriva Germaniei şi a Italiei reprezentând interesele Angliei şi ale iudaismului. Francmasoneria elveţia nu va lăsa nimic neîncercat, pentru a provoca complicaţiuni diplomatice şi pentru a înrăutăţi raporturile dintre puterile Axei şi Elveţia, provocând complicaţiuni diplomatice. Francmasoneria elveţiană va face orice deci, pentru a ajuta cât mai mult Marei Britanii şi iudaismului şi a strica în aceeaşi măsură puterilor Axei. Dar nici francmasoneria elveţiană nu va putea întoarce roata istoriei, căci prin vorbe se poate aţâţa un popor cinstit, cumsecade şi muncitor, se pot compromite şi raporturi de prietenie tradiţională dintre două popoare şi se poate induce în eroare un popor despre adevărata sa situaţie internaţională. Dar oricâte minciuni s'ar colporta, victoria puterilor Axei nu se poate ţine în loc. Cu timpul îşi va da şi Elveţia seamă de lucrul acesta.

Işi dă însă oare seamă Departamentul Justiţiei şi al Poliţiei al Confederaţiei Elveţiene, ce înseamnă eliberarea unui cec în alb francmasoneriei elveţiene? Având acoperirea autorităţilor, francmasonii elveţieni vor abuza împotriva intereselor cetăţenilor de influenţa lor în Confederaţie, aducând cine ştie câte nevoi asupra Elveţiei.

(Serviciul-Mondial)

— 4 —

Mai întâi francmason, pe urmă ministru.

Ziarul belgian "Le pays réel", oficiosul lui Léon Degrelle, a publicat într'un număr din Noemvrie 1940 un interesant articol despre fostul ministru al apărării naţionale belgiene Devèze, care este francmason cu gradul 33. Din declaraţiile ziarului belgian reese, că un ministru francmason, mai întâi este francmason şi de-abia în rândul doi ministru.

După declaraţiile ziarului "Le pays réel", Devèze este cel puţin din anul 1917 membru al Lojei Albert din Belgia, care a luat fiinţă la Londra, recrutând membri refugiaţi politici şi dezertori ai războiului mondial. Albert Devèze avea să mulţumească numirea sa ca ministru al apărării naţionale exclusiv influenţei francmasoneriei. Lojile au desfăşurat o propagandă atât de intensivă în favoarea lui Devèze, încât până la cele din urmă poporul belgian ar fi crezut că acesta ar fi naţionalismus şi loaialitatea personificată. Când însă Devèze a manifestat la un moment dat oarecari semne de independenţă şi libertate de acţiune, îndepărtându-se puţin de jocul francmasoneriei, el imediat a fost atacat de fraţii francmasoni extremişti, reproşându-i-se că ar fi păcătuit împotriva legilor francmasoneriei. Pentru a-şi salva cariera Devèze a redactat un memoriu

de apărare, străduindu-se să dovedească tovarăşilor săi francmasoni că li-ar fi fost credincios. Acest memoriu cuprinde însă importante mărturisiri. Consiliul suprem al francmasonilor belgieni s'a ocupat cu insistenţă de memoriul lui Devèze, care a fost găsit împreună cu tot materialul francmason la o lojă din Bruxelles.

Dupăcum declară "Le pays reel", Devèze recunoaşte în memoriul său, că şi ca ministru al Regelui avea obligaţia să dea, despre toată activitatea sa socoteală lojilor. In continuare el se apără împotriva atacurilor confraţilor săi francmasoni. El însuşi încheie apărarea făcând următoarea mărturisire:

"Inchei notiţele mele şi amintesc că Ministrul de stat şi Primprocurorul a vorbit despre o circulară, după care li s'ar fi interzis ofiţerilor să fie francmasoni. Eu am fost acela, care a reziliat această circulară!"

Ministrul francmason Devèze a anulat deci, în dauna patriei sale, interdicţia de a participa la francmasonerie, care exista pentru ofiţerii belgieni, servind cu aceasta natural francmasoneriei, căreia îi datora totul. Prin urmare ofiţerii au fost de acum încolo avansaţi în grad nu atât după capacităţile lor militare, cât după considerente de participare sau nu la francmasonerie.

De acu încolo, ministrul francmason Devèze nu a mai fost atacat de confraţii săi francmasoni, căci într'adevăr a putut să dovedească că a servit în calitatea sa de ministru în primul rând francmasoneria, înainte de ce îşi servea naţiunea.

(Serviciul-Mondial)

— 5 —

Generalul de Gaulle luptă pentru interesele jidanilor.

Trădătorul francez Generalul de Gaulle este — dupăcum se ştie în deajuns — întreţinut de mulţi ani de Anglia. Viaţa costisitoare a lui de Gaulle, în special metresele şi datoriile sale de joc, cari se ridicau la sume foarte ridicate, erau plătite cu bani anglo-jidoveşti. Mijlocitorul acestei manipulaţiuni murdare, prin care generalul de Gaulle se vindea în întregime Angliei, a fost generalul jidan Spears, care depindea de Serviciul Secret britanic. Cine însă se vinde Angliei, se vinde totodată şi iudaismului. Iată acum pe de Gaulle folosind prima ocazie ce se oferea, pentru a dovedi iudaismului simpatia sa.

Dupăcum se poate ceti în "Israelitisches Wochenblatt für die Schweiz", Nr 51 din 20. Decemvrie 1940, Generalul de Gaulle a declarat la Londra într'o cuvântare radiodifuzată, că în "Franţa liberă" statutul jidanilor nu este valabil. Atunci când Franţa (Generalului de Gaulle) ar învinge, el va purta grijă să se restabilească în conformitate cu tradiţiile umanitare ale ţării, egalitatea de drepturi a jidanilor.

Putem trece peste declaraţiile lui de Gaulle la ordinea de zi, căci generalul-trădător niciodată nu va avea ocazia să realizeze frumoasele sale planuri. Toată chestiunea aceasta interesează puţin numai întrucât arată, că războiul împotriva Germaniei naţional-socialiste şi a Italiei fasciste nu este până la sfârşit decât un război dus pentru interesele jidanilor. Dacă în vinele generalului de Gaulle mai curgea o picătură de sânge de patriot, el de sigur ar fi salutat măsurile antijidoveşti luate de guvernul Mareşalului Petain. Atitudinea lui de Gaulle însă arată, ca nu este decât un simplu trădător în solda puterii anglo-iudaice, care pentru banii pe cari îi primeşte vrea să dea din nou Franţa pe mâinile jidanilor. Este clar, că de Gaulle nu luptă pentru Franţa, ci pentru interesele iudaismului.

(Serviciul-Mondial)

— 6 —

Aceasta era Franța de eri!

In numărul său 14 din 1938 ziarul francez "La France Enchaînée" publică următorul fapt, caracteristic pentru Franța democratică din vremea aceea:

"Unul dintre prietenii noștri se prezentă de curând la Ministrul Educației Naționale, vrând să vorbească cu Ministrul. Deoarece jidanul Jean Zay lipsea, el a fost primit de locțiitorul lui, de șeful de cabinet. Acesta era un jidan cu numele de M. Abraham. Nici aceasta neputând să dea relațiile dorite, l-a trimis atunci pe prietenul nostru la șeful Serviciului de Presă al Ministerului. Acesta era jidanul Maurice."

De aici rezultă că educația și răspunderea pentru educarea sufletească a tineretului francez se afla complect în mâinile jidanilor. Generalul de Gaulle luptă prin urmare pentru restabilirea situației de atunci.

(Serviciul-Mondial)

— 7 —

Jidanii vor să târească Statele Unite în război.

Revista jidovească "The Canadian Jewish Chronicle", care apare la Montreal și Toronto, publică în numărul ei din 16. Octomvrie 1940 o dare de seamă despre o adunare a jidanilor la Toronto. Pentru această adunare jidanii din Toronto l-au angajat pe rabinul Barnett R. Brickner din Cleveland din Statele Unite. Referindu-se la alegerile de Președinte din Statele Unite, acesta a declarat următoarele:

"Nu importă cine va fi ales luna viitoare președintele Statelor Unite. Această țară (adecă USA) va ajuta cauzei engleze în viitor mai mult decât a făcut-o până acum."

Din aceste cuvinte ale rabinului Brickner din Cleveland reese, că jidanii se simt foarte siguri de cauza și de influența lor asupra destinului Statelor Unite. Jidanii au de sigur cel mai mare interes pentru a atrage în război Statele Unite și a încerca astfel salvarea cauzei Angliei și a lor proprii. Declarațiile rabinului Brickner pot fi considerate primul pas de drumul, care va duce Statele Unite în război. Se va vedea, dacă agilitatea și puterea de rezistență a poporului american vor putea, sau ba, să zădărnicească planurile întunecoase de război ale iudaismului american.

(Serviciul-Mondial)

— 8 —

Astfel vorbește un Primministru care stă în solda jidanilor.

Dupăcum anunță "South African Jewish Chronicle", Primministrul Africei de Sud, Generalul Smuts, și-a manifestat odată în plus sentimentele sale bune pentru jidani. Cu ocazia prezenței în Africa de Sud a unei delegații de jidani din Palestina, "Zionist Federation" sudafricană i-a oferit un banchet. Neputând participa, Generalul Smuts a adresat Federației sioniștilor sudafricani o scrisoare în care declară în încheiere:

"Prietenul meu Dr. Weizmann, marele conducător al sionismului, se va bucura să afle că în Africa de Sud nu se observă nici un regres și nici o stagnare a cauzei sionismului și că orașul Johannesburg este mândru să stea în fruntea lui Keren Hayessod[7])."

[7]) Fond de ajutorare jidovesc, pentru amenajarea Palestinei

Generalul Smuts de sigur ar face mai bine să se intereseze mai mult de
situația catastrofală, în care se zbate țara sa. Se știe că în Africa de Sud există
mulți oameni de rasă albă cari trăesc în condiții de viață mai proaste decât chiar
negrii. Generalul Smuts ar trebui să strângă în țara sa în primul rând bani
pentru a mai veni în ajutorul populației albe a țării sale, înainte de ce să se
laude cu faptul că Africa de Sud stă în fruntea țărilor cari sprijină fondurile
jidovești pentru Palestina. Smuts însă știe bine, că fără sprijinul iudaismului
mondial nu ar mai rămâne lung timp Primministru al Africei de Sud. De aceea
jidanii îi sunt de mai mare importanță decât creștinii albi ai propriei sale țări.

(Serviciul-Mondial)

— 9 —

Iudaizarea științei franceze la sfârșitul secolului trecut.

In ce măsură era iudaizată la sfârșitul secolului trecut știința franceză, re-
zultă dintr'o listă publicată la 20 Decemvrie 1901 de ziarul jidovesc din Londra
"The Jewish Chronicle":

Instituția "Académie des Inscriptions et Belles-Lettres" număra printre membri
ei următorii jidani:

Bréal, profesor de gramatică la Collège de France.
Jules Opport, profesor pentru asyriologie.
H. Weil, traducător și editor al tragediilor antice grecești.
Salomon Reinach, profesor la școala dela Louvre.
Hartwig Derenbourg, profesor de limba arabă la școala pentru limbile
orientale.

La "Académie de Sciences" se aflau următorii jidani:

Lippmann, profesor de fizică la Sorbona.
Loewy, Directorul Observatoriului.
Maurice Lévy, Inspectorul General pentru poduri și șosele și profesor
la Collège de France.
Michael Lévy, Inspector General pentru mine și profesor la Collège de
France.
Bischoffsheim, ctitorul observatoriului din Nizza.

La "Académie des Sciences morales" se aflau doi membri jidani și anume:
Léon Caen, profesor pentru jurisprudență la Universitatea din Paris și
M. Bergson.

La "Académie des Beaux Arts" funcționa jidanul Baron Alphonse de Roth-
schild, Președintele Consistroriului Central al jidanilor din Franța.

Colonelul Mannheim a fost timp de 42 ani profesor de geometrie la Școala
Politechnică din Paris.

De aici se vede că iudaizarea științei franceze nu provine exclusiv din
era de după războiul mondial, ci că are o tradiție mai veche. Guvernul Ma-
reșalului Petain va trebui să intreprindă o curățire radicală a științei fran-
ceze, pentru a elimina și de aci influența nefastă jidovească asupra poporului
francez.

(Serviciul-Mondial)

— 10 —

Proprietatea lui Rothschild servește azi unor scopuri mai bune.

In urma unui decret al Mareșalului Pétain, proprietatea confiscată a fa-
miliei Rothschild din Franța va fi preluată de Organizația Ajutorului Na-

ţional al Asistenţei Tineretului francez. In clădirea Băncii-Rothschild din Paris se află acum administraţia centrală a Organizaţiei Ajutorului Naţional. Castelul Ferrière din Departamentul Seine et Marne, care pe timpul asedierii din 1870 a Parisului servea Regelui Prusiei drept cartier general, a fost pus la dispoziţia Asistenţei Tineretului francez. In parcul de 5000 hectare al castelului, care dispune de numeroase sere pentru plante exotice, va lua fiinţă o şcoală pentru grădinărie a tineretului.

Proprietatea lui Rothschild a fost deci pusă în serviciul poporului francez, găsind cu aceasta o întrebuinţare bună. In viitor Rothschilzii nu vor mai putea specula poporul francez cu veroasele lor afaceri şi manipulaţiuni întunecate.

(Serviciul-Mondial)

— 11 —

Norvegia antimasonică.

Printr'un apel publicat în ziarul "Fritt Folk", Consilierul de Stat comisar Dr. Lunde începe o campanie de lămurire împotriva francmasoneriei. Clădirea principală a lojilor din Oslo va fi pusă la dispoziţie pentru a servi ca muzeu antifrancmasonic, putând fi vizitat de oricine. Totodată conducătorul organizaţiei "Nasjonal Samling", Maiorul Quisling, publică un decret, prin care precizează poziţia foştilor francmasoni. Principial foştii francmasoni de mare grad vor fi eliminaţi din toate funcţiunile de stat şi partid.

(Serviciul-Mondial)

— 12 —

Slovacia proectează noui măsuri antiiudaice.

In oraşul Prešow din Slovacia de răsărit s'au cerut noui măsuri împotriva locuitorilor jidani ai oraşului, măsuri cari se vor extinde asupra întregului teritoriu al statului. In viitor, li se va interzice jidanilor vizitarea cinematografelor, a cafenelelor şi intrarea în anumite cartiere ale oraşului. Deasemenea jidanii vor fi obligaţi să poartă la braţ o lentă, pentru a fi din prima privire deosebiţi ca jidani. Afară de aceasta ei vor fi recrutaţi în special pentru curăţirea oraşului.

Astfel, în toate ţările europene, eliminarea jidanilor progresează fără întrerupere. Aproape nu mai există azi stat în Europa, care să nu fi luat măsuri împotriva jidanilor.

(Serviciul-Mondial)

— 13 —

Infiinţarea unei "Centrale pentru Probleme jidoveşti" în Slovacia.

Rezolvarea problemei jidoveşti în Slovacia progresează încontinuu. Acum s'au luat noui măsuri severe şi radicale împotriva jidanilor. O ordonanţă a Oficiului Economic Central, care va intra în vigoare cu data de 1. Februarie a. c. cuprinde statutul jidanilor al "Centralei pentru Probleme jidoveşti", care de acum încolo va fi reprezentanţa centrală a jidanilor din Slovacia. Toţi jidanii cari sunt stabiliţi în Slovacia sunt obligaţi să fie membri. Centrala are dreptul de a reprezenta interesele jidanilor faţă de autorităţi. Centrala pentru Probleme

jidoveşti va avea în primul rând rolul de a griji pentru intrarea jidanilor în alte meserii, de a sprijini emigrările jidanilor şi de a se ocupa cu şcoala şi viaţa lor culturală şi cu asistenţa socială între jidani, colaborând la procurarea de locuri de lucru. Centrala pentru Probleme jidoveşti mai are şi misiunea de a face expertize, de a da informaţiuni şi a rezolva cereri în legătură cu activitatea jidanilor în profesiuni şi eliminarea lor din viaţa economică a ţării. Centrala pentru Probleme jidoveşti trebue să grijească că dispoziţiile Oficiului Economic Central să fie aplicate. Ea scoate un "Buletin al Centralei pentru Probleme jidoveşti", la care trebue să se aboneze toţi jidanii. Toate cererile adresate de jidani Oficiului Economic Central, vor fi rezolvate de Centrala pentru Probleme jidoveşti. Aceasta va elibera jidanilor şi legitimaţii speciale. Decanul Centralei pentru Probleme jidoveşti este responzabil Oficiului Economic Central, iar atunci când nu-şi va îndeplini datoria, el va fi înlocuit cu un comisar guvernamental. De altfel Centrala pentru Probleme jidoveşti are şi o secţie specială pentru jidanii ne-mozaici.

(Serviciul-Mondial)

— 14 —

Răspândirea jidanilor în Europa şi în celelalte continente.

Revista "Deutsche Volkswirtschaft" (Economia germană) publică următorul tablou despre numărul jidanilor în diferitele ţari europene:

	Recenzământ resp. evaluare	Numărul jidanilor în 1000	% jidanilor faţă de populaţia ţării.
Germania	1933/34	694,3	0,83
Belgia	1937	80	0,93
Marea Britanie	1937	340	0,72
Bulgaria	1934	48,4	0,80
Franţa	1937	280	0,67
Grecia	1937	90	1,06
Italia	1937	52	0,12
Jugoslavia	1937	75	0,49
Olanda	1937	135	1,58
Polonia	1937	3.300	9,64
România	1937	2.000	7,04
Uniunea Sovietică europeană)	1937	2.950	2,22
Turcia (europ.)	1937	60	4.74
Ungaria	1930	444,6	5,01
Europa	1937	10.270	1,95

Pentru diferitele continente se numesc următoarele cifre:

Cifra jidanilor pe continentul:	în 1000 pt. 1937	în procente 1937	1900	1880
Europa	10.270	60,4	82,1	88,4
America	5.110	30,0	11,0	3,3
Asia	939	5,5	3,9	4,5
Africa Africa	666	3,9	2.8	3,6
Australia	30	0,2	0,2	0,2
Totalul:	17.105	100,0	100,0	100,0

După această tabelă ⅗ din numărul jidanilor cad asupra Europei. Jidanii

galiţieni, cari sunt situaţi între Marea Baltică şi Marea Neagră, se ridică singur la peste 9 milioane, având cea mai mare densitate între jidani.

Dela începutul secolului acestuia se observă o puternică tendinţă de emigrare a jidanilor, în special în Statele Unite.

Dupăcum declară "Israelitisches Wocheblatt" din Zürich în numărul său din 17 Ianurie 1941, până la 1880 nu existau statistici privitoare la emigrarea jidanilor în Statele Unite. Până la 1898 s'a făcut o numărătoare a lor numai în porturile New York, Philadelphia şi Baltimore. Până la anul 1898 se crede că au emigrat în Statele Unite aproximativ 500 000 jidani. In proximii opt ani au urmat alţi 770 000, până la 1939 numărul lor ajunse la 1 120 186 iar la sfârşitul anului 19.. la 2 425 700. Inmulţirea naturală a jidanilor în acelaş interval de timp este evaluată la 2 000 000 suflete. Cu 4,5 milioane de jidani, Statele Unite a devenit astăzi ţara cu cei mai mulţi jidani din lume, iar New York cu 2,5 milioane de jidani, oraşul cu cei mai mulţi jidani. Până la sfârşit asupra acestui fapt se reduce şi atitudinea complect refractară naţionalismului şi de înverşunată duşmănie împotriva naţional-socialismului şi a fascismului, a păturii conducătoare din Statele Unite.

Observăm, că cifrele de mai sus sunt indicaţii minime, deoarece recensămintele şi evaluările se refereau numai la jidanii de rit mozaic. Deoarece mulţi dintre jidani nu se declară mozaici iar alţii au trecut la creştinism sau la vre-o altă confesiune, cifra lor adevărată de sigur se mai ridică considerabil, atât în Europa, cât şi în celelalte continente. Mai departe nu s'a ţinut la aceste cifre de loc seamă de semi-jidani.

(Serviciul-Mondial)